

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.7.2019
COM(2019) 345 final

2018/0395 (NLE)

Ändrat förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det partnerskapsråd som inrättats genom det omfattande och fördjupade partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Armenien, å andra sidan, vad gäller antagandet av beslut om arbetsordningarna för partnerskapsrådet, partnerskapskommittén och specialiserade underkommittéer eller andra organ

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i det partnerskapsråd som inrättats genom det omfattande och fördjupade partnerskapsavtalet mellan EU och Armenien (nedan kallat *avtalet*) i samband med antagandet av partnerskapsrådets och partnerskapskommitténs arbetsordningar och inrättandet av underkommittéer och andra organ.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Det omfattande och fördjupade partnerskapsavtalet mellan EU och Armenien

Avtalet syftar till att stärka det omfattande politiska och ekonomiska partnerskapet och samarbetet mellan EU och Armenien, på grundval av gemensamma värderingar och nära förbindelser, bland annat genom att öka Republiken Armeniens deltagande i Europeiska unionens politik, program och byråer. Det skapar en stark ram som gynnar förstärkt politisk dialog på alla områden av gemensamt intresse och främjar utvecklingen av nära politiska förbindelser.

I avtalet fastställs allmänna principer och mål för förbindelserna mellan EU och Armenien och en institutionell struktur för genomförande av avtalet skapas.

Avtalet har tillämpats provisoriskt från och med den 1 juni 2018.

2.2. Partnerskapsrådet

Partnerskapsrådet inrättas genom artikel 362 i avtalet. Rådet ska övervaka och regelbundet se över genomförandet av avtalet.

Partnerskapsrådet ska bestå av företrädare för parterna på ministernivå och sammanträda regelbundet, åtminstone en gång per år, och när omständigheterna så kräver. Partnerskapsrådet får sammanträda i alla konstellationer, efter överenskommelse. Det antar sin egen arbetsordning.

Partnerskapsrådet fattar beslut inom ramen för avtalet i de fall som föreskrivs i avtalet. Besluten är bindande för parterna, som ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra dem. Partnerskapsrådet får även avge rekommendationer. Det ska anta sina beslut och rekommendationer genom överenskommelse mellan parterna, med hänsyn till deras respektive interna förfaranden.

2.3. Partnerskapskommittén

Partnerskapskommittén inrättas genom artikel 363 i avtalet. Den biträder partnerskapsrådet vid fullgörandet av dess uppgifter och utövandet av dess funktioner och förbereder partnerskapsrådets sammanträden.

Partnerskapskommittén har befogenhet att anta beslut på de områden där partnerskapsrådet delegerat befogenheter till den i de fall som föreskrivs i avtalet. Dessa beslut är bindande för parterna, som ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra dem. Partnerskapskommittén antar sina beslut genom överenskommelse mellan parterna, med hänsyn till deras respektive interna förfaranden.

Partnerskapskommittén består av företrädare för båda parterna, som i princip ska representera högre officiell nivå. Ordförandeskapet innehas växelvis av en företrädare för EU respektive en

företrädare för Republiken Armenien. Den sammanträder normalt minst en gång om året. Dess arbetsordning antas av partnerskapsrådet.

2.4. Akt som planeras av partnerskapsrådet

Partnerskapsrådet ska anta ett beslut om sin egen arbetsordning och partnerskapskommitténs samt om inrättande av underkommittéer och andra organ.

Syftet med den planerade akten är att, i enlighet med artiklarna 362.4 och 363.4 i avtalet, anta arbetsordningarna för gemensamma rådets och gemensamma kommitténs funktionssätt, och inrätta underkommittéer och andra organ för att möjliggöra avtalets genomförande.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar bör göra det möjligt att anta partnerskapsrådets och partnerskapskommitténs arbetsordningar.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partnerskapsrådet och partnerskapskommittén är organ som inrättats genom avtalet.

Akterna i bilagan till detta beslut utgör akter med rättslig verkan, eftersom partnerskapsrådet i enlighet med artikel 362.6 i avtalet har befogenhet att fatta beslut som är bindande för parterna. Akterna varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1 Skäl till det ändrade förslaget

Den 29 november 2018 antog den höga representanten och kommissionen det gemensamma förslaget till ett rådsbeslut om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det partnerskapsråd som inrättats genom det omfattande och fördjupade partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Armenien, å andra sidan, vad gäller antagandet av beslut om arbetsordningarna för partnerskapsrådet, partnerskapskommittén och specialiserade underkommittéer eller andra organ (nedan kallat *det gemensamma förslaget*). Som grund för det gemensamma förslaget låg artikel 37 i EU-fördraget och artiklarna 91, 100.2, 207 och 209

¹ Mål C-399/12 *Tyskland mot rådet* (OIV), ECLI: EU: C: 2014:2258, punkterna 61–64.

i EUF-fördraget jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget. Mot bakgrund av domstolens dom i mål C-244/17, kommissionen mot rådet (Kazakstan), som senast tillämpade tyngdpunktstestet för fastställandet av den rättsliga grunden för en unionsrättsakt om internationella avtal, och av de skäl som förklaras nedan, bör den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet ändras och inbegripa artiklarna 91, 100.2, 207 och 209 i EUF-fördraget jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2.2. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en standpunkt antas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

Det bör också noteras att det är inte förfarandena som avgör den rättsliga grunden för en åtgärd utan den rättsliga grunden för en åtgärd som bestämmer vilka förfaranden som ska tillämpas för åtgärdens antagande.

4.2.3. Tillämpning i det aktuella fallet

Partnerskapsrådets och partnerskapskommitténs arbetsordning avser den allmänna funktionen hos ett organ som inrättats på grundval av ett avtal. Det område som det planerade beslutet avser måste därför bedömas med hänsyn tagen till avtalet i dess helhet.

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör utvecklingssamarbete (artikel 209 i EUF-fördraget) och handel (artikel 207 i EUF-fördraget). Med tanke på att vissa bestämmelser om handel med transporttjänster i avtalets handelskapitel inte omfattas av artikel 207, bör dessutom artiklarna 91 och 100.2 i EUF-fördraget också läggas till.

Det begränsade antalet bestämmelser om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är inte av sådan art att de utgör ett särskilt syfte eller en särskild komponent. De är snarare av underordnad betydelse för avtalets huvudsakliga beståndsdel. De kräver därför inte någon särskild rättslig grund. Detta är fallet trots att rådets beslut om undertecknande av avtalet även baserades på artikel 37 i EU-fördraget (se rådets beslut 2018/104 av den 20 november 2017). Bedömningen har ändrats mot bakgrund av domstolens dom i mål C-244/17, kommissionen mot rådet (Kazakstan).

Det bör noteras att antalet och arten av bestämmelser om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken i avtalet är jämförbara med dem i avtalet med Kazakstan och andra avtal om vilka beslut som grundas på rättsliga grunder som inte avser den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken antagits efter domen rörande Kazakstan.

5. SLUTSATS

Mot ovanstående bakgrund bör den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet vara ~~artikel 37 i EU-fördraget samt~~ artiklarna 91, 100.2, 207 och 209 i EUF-fördraget jämförda

med artikel 218.9 i EUF-fördraget och förslaget ska läggas fram av enbart kommissionen. Den höga representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken har konsulterats i frågan och samtycker.

Ändrat förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det partnerskapsråd som inrättats genom det omfattande och fördjupade partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Armenien, å andra sidan, vad gäller antagandet av beslut om arbetsordningarna för partnerskapsrådet, partnerskapskommittén och specialiserade underkommittéer eller andra organ

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

~~med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 37,~~

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91, 100.2, 207 och 209 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av förslaget från Europeiska kommissionen ~~och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och~~

av följande skäl:

- (1) Det omfattande och fördjupade partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Armenien, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*)², undertecknades i Bryssel den 24 november 2017 och tillämpas provisoriskt från och med den 1 juni 2018.
- (2) Genom artiklarna 362 och 363 i avtalet inrättas ett partnerskapsråd och en partnerskapskommitté för att underlätta avtalets tillämpning.
- (3) Enligt artikel 362.4 i avtalet ska partnerskapsrådet anta sin arbetsordning och enligt artikel 363.4 i avtalet ska partnerskapsrådet i sin arbetsordning fastställa partnerskapskommitténs uppgifter och funktionssätt.
- (4) För att säkerställa ett effektivt genomförande av avtalet, bör arbetsordningarna för partnerskapsrådet och partnerskapskommittén antas.
- (5) Enligt artikel 364.2 i avtalet får partnerskapsrådet besluta att inrätta underkommittéer eller andra organ inom särskilda områden som kan biträda det i utförandet av dess uppgifter. Det föreskrivs vidare att partnerskapsrådet i sin arbetsordning ska fastställa sådana kommittéers och organs sammansättning, uppgifter och funktionssätt.
- (6) Partnerskapsrådet ska, under sin/sitt [...] session/sammanträde den [datum], anta arbetsordningarna för partnerskapsrådet, partnerskapskommittén och specialiserade underkommittéer eller andra organ.
- (7) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partnerskapsrådet, eftersom dess beslut om arbetsordningarna för partnerskapsrådet, partnerskapskommittén och specialiserade underkommittéer eller andra organ, och om inrättandet av underkommittéer, kommer att vara bindande för unionen.

²

[https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1532441113638&uri=CELEX:22018A0126\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1532441113638&uri=CELEX:22018A0126(01))

- (8) Unionens ståndpunkt i partnerskapsrådet bör följaktligen grundas på de bifogade utkasterna i bilagan till arbetsordningar för partnerskapsrådet och partnerskapskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partnerskapsrådet EU–Armenien vad gäller arbetsordningarna för partnerskapsrådet, partnerskapskommittén och specialiserade underkommittéer, även för underkommittén för geografiska beteckningar³ eller andra organ, och vad gäller inrättandet av underkommittéer, ska baseras på partnerskapsrådets utkast till akter som bifogas detta beslut. Smärre ändringar i utkastet till beslut kan godtas utan något nytt beslut av rådet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den [...].

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

³ Den underkommitté för geografiska beteckningar som inrättades genom artikel 240 i avtalet ansvarar för att anta sin egen arbetsordning.